

---

shrInArAyaNaguruvirachitAH saMskRitakriyAH

स्तोत्राणि नारायणगुरुविरचितानि

Document Information

Text title : stotrasa.ngraha nArAyaNagururachitaM

File name : stotranArAyaNaguru.itx

Category : major_works, bIjAdyAkSharamantrAtmaka

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Encoded by Shankara and P.S.Ramachandran

Proofread by : PSA Easwaran

Latest update : March 30, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

स्तोत्राणि नारायणगुरुविरचितानि

स्तोत्रक्रियाः

विनायकस्तोत्रम्

१. विनायकाष्टकम्

विष्णुस्तोत्राणि

२. श्रीवासुदेवाष्टकम्

३. विष्णुष्टकम्

देवीस्तोत्रम्

४. लक्ष्म्याष्टकम्

सुब्रह्मण्य स्तोत्राणि

५. षाण्मातुरस्तवम्

६. गुडाष्टकम्

७. बाहुलेयाष्टकम्

शिवस्तोत्रम्

८. शिदंभराष्टकम्

संकीर्णानि

९. जातिनिर्णयम्

१०. धर्मः

११. आश्रमम्

१२. मुनियर्थापञ्चकम्

दार्शनिकक्रियाः

१३. दर्शनमाला

१४. ब्रह्मविद्या पञ्चकम्

१५. निर्वृतिपञ्चकम्

१६. श्लोकत्रयी

१७. डोममन्त्रम्
 १८. वेदान्तसूत्रम्
 १९. समाधि श्लोकौ

विनायकस्तोत्रम्

१. विनायकाष्टकम्
 नमद्वेवृन्दं लसद्वेदकन्दं
 शिरःश्रीमदिन्दुं श्रितश्रीमुकुन्दम् ।
 भृङ्ग्यारुतुन्दं स्तुतश्रीसनन्दं
 जटाडीन्द्रकुन्दं भजेऽभीष्टसन्दम् ॥ १ ॥

डिलद्वेवगोत्रं कनद्धेमगात्रं
 सदानन्दमात्रं मडाभक्तमित्रम् ।
 शरय्यन्द्रवङ्गं त्रयीपूतपात्रं ।
 समस्तार्तिदात्रं भजे शक्तिपुत्रम् ॥ २ ॥

गलदानमालं यलद्भोगिमालं
 गलाम्भोदकालं सदा दानशीलम् ।
 सुरारातिकालं मडेशात्मबालं
 लसत्पुङ्गुङ्गालं भजे लोकमूलम् ॥ ३ ॥

उरस्तारडारं शरय्यन्द्रडीरं
 सुरश्रीविचारं लृतात्तारिभारम् ।
 कटे दानपूरं जटाभोगिपूरं
 कलाभिन्दुतारं भजे शैववीरम् ॥ ४ ॥

कराडुढमोक्षं विपद्भङ्गदक्षं
 यलत्सारसाक्षं पराशक्तिपक्षम् ।
 श्रितामर्त्यवृक्षं सुरारिद्रुतक्षं
 परानन्दपक्षं भजे श्रीशिवाक्षम् ॥ ५ ॥

सदाशं सुरेशं सदा पातुमीशं
 निदानोद्भवं शाङ्करप्रेमडोशम् ।
 धृतश्रीनिशेशं लसदन्तडोशं
 यलच्छूलपाशं भजे कृत्तपाशम् ॥ ६ ॥

ततानेकसन्तं सदा दानवन्तं
 बुधश्रीकरन्तं गजास्थं विमान्तम् ।
 करात्मीयदन्तं त्रिलोकैकवृन्तं
 सुमन्दं परन्तं भजेऽहं भवन्तम् ॥ ७ ॥

शिवप्रेमपिण्डं परं स्वर्णवर्णं
 लसदन्तभाण्डं सदानन्दपूर्णम् ।
 विवर्णप्रभास्यं धृतस्वर्णभाण्डं
 यलव्यारुशुण्डं भजे दन्तितुण्डम् ॥ ८ ॥

विष्णुस्तोत्राणि

२. श्रीवासुदेवाष्टकम्

श्रीवासुदेव, सरसीरुडपाञ्चजन्य-
 कौमोदकीभयनिवारणायकृपाणो ।
 श्रीवत्सवत्स, सकलामयमूलनाशिन्,
 श्रीभूपते, उर उरे, सकलामयं, मे ॥ १ ॥

गोविन्द, गोपसुत, गोगणपाललोल,
 गोपीजनाङ्गकमनीयनिजाङ्गसङ्ग ।
 गोदेविवल्लभ, मधेश्वरमुभ्यवन्द्य,
 श्रीभूपते, उर उरे, सकलामयं, मे ॥ २ ॥

नीलाविकेशपरिभूषितभर्त्सिर्भर्त्स,
 कालांबुदधुतिकलायकलेवराभ ।
 वीर, स्वभक्तजनवत्सल, नीरजाक्ष,
 श्रीभूपते, उर उरे, सकलामयं मे ॥ ३ ॥

आनन्दरूप, जनकानकपूर्वदुन्दु-
 ब्यानन्दसागरसुधाकरसौकुमार्य ।
 मानापमानसम मानसराजदंस,
 श्रीभूपते, उर उरे, सकलामयं मे ॥ ४ ॥

मञ्जुरमञ्जुमणिशिञ्जितपादपद्म,

कञ्जायताक्ष, करुणाकर, कञ्जनाभ ।
सञ्जुवनौषधसुधामय, साधुरम्य,
श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥ ५ ॥

कंसासुरद्विरदकेसरिवीर, घोर-
वैराकरामयविरोधकराज, शौरे ।
उंसादिरभ्यसरसीरुडपादमूल,
श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥ ६ ॥

संसारसङ्कुटविशङ्कुटकङ्कुटाय
सर्वार्थदाय सद्यथाय सनातनाय ।
सख्यिन्मयाय भवते सततं नमोऽस्तु
श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥ ७ ॥

भक्तप्रियाय भवशोकविनाशनाय
मुक्तिप्रदाय मुनिवृन्दनिषेविताय ।
नक्तन्दिवं भगवते नतिरस्मदीया
श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ॥ ८ ॥

३. विष्वक्

विष्णुं विशालारुणप्रभनेत्रं
विभान्तमीशांबुजयोनिपूजितम् ।
सनातनं सन्मतिशोधितं परं
पुमांसमाद्यं सततं प्रपद्ये ॥ १ ॥

कल्याणं कामङ्कलप्रदायकं
कारुण्यरूपं कलिकल्मषघ्नम् ।
कलानिधिं कामतनूजमाद्यं
नमामि लक्ष्मीशमलं मलान्तम् ॥ २ ॥

पीतांबरं भृङ्गनिभं पितामह-
प्रमुष्यवन्धं जगदादितेवम् ।
किरीटकेयूरमुपैः प्रशोभितं
श्रीकेशवं सन्ततमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥

भुजङ्गतल्पं भुवनैकनाथं
पुनः पुनः स्वीकृतकायमाधम् ।
पुरन्दराद्यैरपि वन्दितं सदा
मुकुन्दमत्यन्तमनोहरं भजे ॥ ४ ॥

क्षीरांबुराशेरभितः स्फुरन्तं
शयानमाधन्तविहीनमव्ययम् ।
सत्सेवितं सारसनाभमुख्यैः
विद्योषितं केशिनिषूदनं भजे ॥ ५ ॥

भक्तार्तिहन्तारमहर्निशन्तं
मुनीन्द्रपुष्पाञ्जलिपादपङ्कजम् ।
भवध्रमाधारमहाश्रयं परं
परापरं पङ्कजलोचनं भजे ॥ ६ ॥

नारायणं दानवकाननानलं
नतप्रियं नामविहीनमव्ययम् ।
उर्तुं भुवो भारमनन्तविग्रहं
स्वस्वीकृतक्षमावरभीडितोऽस्मि ॥ ७ ॥

नमोऽस्तु ते नाथ! वरप्रदायिन्
नमोऽस्तु ते केशव! डिङ्करोऽस्मि ।
नमोऽस्तु ते नारदपूजिताङ्घ्रे
नमो नमस्त्वय्यराणं प्रपद्ये ॥ ८ ॥

कृलश्रुतिः
विषण्वष्टकमिदं पुण्यं यः पठेद्भक्तितो नरः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो, विष्णुलोकं स गच्छति ॥

देवीस्तोत्रम्

४. भद्रकाल्यष्टकम्

श्रीमच्छङ्करपाणिपल्लवकिरल्लोलंबमालोल्लस-
न्मालालोकलापकालकबरीभारावलीभासुरीम् ।
कारुण्यामृतवारिराशिलहरीपीयूषवर्षावलीं

आलांभां ललितालकामनुद्दिनं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ १ ॥

डेलादारितदारिकासुरशिरःश्रीवीरपाणोन्मद-
श्रेणीशोषितशोषिमाधरपुटीं वीटीरसास्वादिनीम् ।
पाटीरादिस्वुगन्धियूयुक्तटीं शाटीकुटीरस्तनीं
घोटीवृन्दसमानघाटियुधुधीं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ २ ॥

आलार्कयुतकोटिभासुरकिरीटामुक्तमुग्धालक-
श्रेणीनिन्दितवासिकामरुसरोजकाङ्गवोरुश्रियम् ।
वीणावादनकौशलाशयशयश्र्यानन्दसन्दायिनी-
मम्भामम्बुजलोचनामनुद्दिनं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ३ ॥

मातङ्गश्रुतिभूषिणीं मधुधरीवाणीसुधाभोषिणीं
भूविक्षेपकटाक्षवीक्षाणविसर्गक्षेमसंढारिणीम् ।
मातङ्गीं मखिषासुरप्रमथिनीं माधुर्यधुर्याकर-
श्रीकारोत्तरपाणिपङ्कजपुटीं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ४ ॥

मातङ्गाननभाडुलेयजननीं मातङ्गसंगाभिनीं
येतोडारितनुच्छवीं शङ्करिकायक्षुष्मतीमम्बिकाम् ।
जुंभप्रौढिनिशुंभशुंभमथिनीमंभोजभूपूजितां
सम्पत्सन्ततिदायिनीं वृद्धि सदा श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ५ ॥

आनन्दैकतरङ्गिणीममलङ्कनालीकडंसीमणीं
पीनोत्तुङ्गघनस्तनां घनलसत्पाटीरपङ्कोज्ज्वलाम् ।
क्षौमावीतनितंभबिभरशानास्यूतकवणत् किङ्किणीं
ओणांङ्गांभुजभासुरास्थनयनां श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ६ ॥

कालांभोदकलायकोमलतनुच्छायाशित्तीभूतिमत्-
संभ्यानान्तरितस्तनान्तरलसन्मालाडिलभौक्तिकाम् ।
नाभीकूपसरोजनालविलसच्छातोदरीशापदीं
दूरीकुर्वयि देवि, धोरदृशितं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ७ ॥

आत्मीयस्तनकुंभकुङ्कुमरजःपङ्कारुणालंकृत-
श्रीकण्ठौरसभूरिभूतिममरीकोटीरलीरायिताम् ।
वीणापाणिसनन्दनन्दितपदामेणीविशालेक्षाणां
वेणीद्वीशितकालमेघपटलीं श्रीभद्रकालीं भजे ॥ ८ ॥

कृत्वश्रुतिः

देवीपादपयोजपूजनमिति श्रीभद्रकाल्यष्टकं
रोगौघाघघनानिवायितमिदं प्रातः प्रगेयं पठन् ।
श्रेयः श्रीशिवकीर्तिसम्पदमलं सम्प्राप्य सम्पन्भयीं
श्रीदेवीमनपायिनीं गतिमयन् सोऽयं सुभी वर्तते ॥

सुब्रह्मण्य स्तोत्राणि

प. षाण्मातुरस्तवम्

गौरीसहायसुहृदूरीकृतावयवभूरीषु वैशिष्य तम-
स्सूरीकृतायुधनिवारीतदोष निजनारीकलालसमनः ।
कूरीभवत्तिमिरयारी छितापदुरी नीतिसूरि करुणा-
वारीणवारिधर, गौरीकिशोर, मम दूरीकुरुष्व दुरितम् ॥ १ ॥

मल्लीकृतत्रिदशमल्लीसदा सुदत्तिवल्लीकुयाङ्गुणलसत्
सल्लीनकुङ्कुमरसोल्लीनवत्स, युधि मल्लीस्मयोऽसि दितिजैः ।
कुल्लीकुरुष्व स य वल्लीतगोधितलवल्लीविलोलबुधलृद्-
वल्लीनिवास, मम सोल्लीनकेडि डयसल्लीलपाहुदुदुजम् ॥ २ ॥

प्राणीकृतस्वनभराणीतभक्तजनवाणीशमुध्यसुमन-
श्रेणीसुजानुतलतूणीतमालतिमिराणीलययुक्तरा ।
वाणीविलासमलिवेणीविपञ्चिमृदुवाणी तवांगरमणी
श्रीणीधना सुमति, शाणीतनोतु भृशमेणीविशालनयना ॥ ३ ॥

रागाभिषिक्तनिजकेशादिपादवपुराशापिशाचदडना
श्रीशातकुंभनिभपाशाङ्कुशाभरणानाशान्तकानुचर! भोः ।
भीशाङ्कुलाडरणगोशाभकावनतकोशाधिपाशु भगवन्
पाशाटवी भव हृताशाशयावपिशिताशा छि भोगभुगमुम् ॥ ४ ॥

सन्तापसन्ततिनिशान्तावसन्तमधि कान्तायुगान्तररते,
किन्तावके लृदि नितान्ताकुलाशयमलन्तानपेतमवितुम् ।
किन्तामसं भवसि, चिन्तामणीरुचिरसन्तानपादपदव-
श्चिन्ताधुतान्तरुजमन्तादिडीन कुरु मान्तावकीनभजनम् ॥ ५ ॥

सीमाविडीनगुण सोमावयूड जितकामाभिमान सुमते!

भूमाधवाद्दिनुत भूमासमान, पुरकामान्यकान्तकगुरो ।
नामालिजापिजनकामावसानङ्गलदामाशमातनु विभो,
उभारुणाछितनिकामातिभीम, गुड सामादि वेदविद्यम् ॥ ६ ॥

वेदानुगीतनुतपादारविन्द्युगमादाय सेवनविधे-
रादावमुं सरसमादातुकाम शुभकेदारकेलिनिलये ।
तादात्यलीनमतिसादापनोद, सकलादानदैवततरो
भूदासकल्पलतिकोदारदाम कुरु मोदांबुराशिवसतिम् ॥ ७ ॥

किञ्चासुरद्विरदपञ्चाननप्राणवसञ्चारिडंससमने
किञ्चापलन्नमन, तुञ्चानुञ्जुवि मम सिञ्चामृताभ कृपया ।
पञ्चाननप्राणय कञ्चापि शासिकति मुञ्चाशु अद्भुतमतिं
पञ्चाशुगारिसुरपञ्चाननात्मजमिभञ्चापि पाडि सततम् ॥ ८ ॥

कालाय शीतरुचिआलावयूऽ, शुभशीलावधूतदुरित
श्रीलाघभीवरद लीलाडिवारिसभ आलाशयाशयशुभे ।
कालानलोपमित झलावलोडनक

blank. Missing line

वेलयुधो मडति कोलाडलारवसुलीला तनोतु कुशलम् ॥ ९ ॥

६. गुडाष्टकम्

शान्तं शंभुतनूजं सत्यमनाधारं जगदाधारं
ज्ञातृज्ञाननिरन्तरलोडगुणातीतं गुरुणातीतम् ।
वल्कीवत्सलभृङ्गारण्यकतारुण्यं वरकारुण्यं
सेनासारमुदारं प्राणमत देवेशं गुडमावेशम् ॥ १ ॥

विषगुण्जसमर्थं भक्तजनादित्यं वरुणातिथ्यं
भावाभावजगत्त्रयरूपमथारुपं जितसारुपम् ।
नानाभुवनसमाधेयं विनुताधेयं वरराधेयं
केयुराङ्गनिषङ्गं प्राणमत देवेशं गुडमावेशम् ॥ २ ॥

स्कन्दं कुङ्कुमवर्णं स्पन्दमुदानन्दं परमानन्दं
ज्योतिःस्तोमनिरन्तररभ्यमडस्साभ्यं मनसायाभ्यम् ।
मायाशङ्खलबन्धविडीनमनादीनं परमादीनं
शोकापेतमुदात्तं प्राणमत देवेशं गुडमावेशम् ॥ ३ ॥

व्यालव्यावृतभूषं भस्मसमालेपं भुवनालेपं
ज्योतिश्चक्रसमर्पितकायमनाकायव्यथमाकायम् ।
भक्तत्राणनशक्त्या युक्तमनुद्युक्तं प्रणयासक्तं
सुभ्रुह्माण्यमरण्यं प्रणमत देवेशं गुह्यमावेशम् ॥ ४ ॥

श्रीमत्सुन्दरकायं शिष्टजनासेव्यं सुजटासेव्यं
सेवातुष्टसमर्पितसूत्रमडासत्रं निजषड्भूषणम् ।
प्रत्यर्थानतपादसरोरुहमावाहं भवभीदाहं
नानायोनिमयोनिं प्रणमत देवेशं गुह्यमावेशम् ॥ ५ ॥

मान्यं मुनिभिरमान्यं मञ्जुजटासर्पं जितकन्दर्पं
आकल्पाभृततरलतरङ्गमनासङ्गं सकलासङ्गम् ।
भासा ष्यधरितभास्वन्तं भविकस्वान्तं जितभीस्वान्तं
कामं कामनिकामं प्रणमत देवेशं गुह्यमावेशम् ॥ ६ ॥

शिष्टं शिवजनतुष्टं बुधहृदयाहृष्टं हृतपापिष्टं
नादान्तधुतिमेकमनेकमनासङ्गं सकलासङ्गम् ।
दानविनिर्जितनिर्जरदारुमडाभीरुं तिमिराभीरुं
कालाकालमकालं प्रणमत देवेशं गुह्यमावेशम् ॥ ७ ॥

नित्यं नियमिहृदिस्थं सत्यमनागारं भुवनागारं
बन्धूकारुण्यललितशरीरमुरोडारं मडिमाडारं
कौमारीकरपीडितपादपयोजातं द्विवि भूजातं
कण्ठेकालमकालं प्रणमत देवेशं गुह्यमावेशम् ॥ ८ ॥

७. बाहुलेयाष्टकं

ॐ ॐ ॐ डोमधूमप्रकटतटजटाकोटिभोगिप्रपूरं
आं आं आं आदितेयप्रणतपद्युगांभोरुश्रीविलासम् ।
ॐ ॐ ॐ उग्रनेत्रत्रयलसितवपुज्योतिरानन्दरुपं
श्रीं श्रीं श्रीं शीघ्रचित्तभ्रमडरमनिशं भावये बाहुलेयम् ॥ १ ॥

ह्रीं ह्रीं ह्रीं हृष्टषट्कन्धरमधमरणारण्यसंवर्तवह्निं
ऐं ऐं ऐं ऐङ्गुदीसत्कलमृद्भूमिलितप्राशियोगीन्द्रबन्धम् ।
क्लीं क्लीं क्लीं क्लिष्टकायकलमदवदडनकलेशनिर्भूलनाशं

सौं सौं सौं सौरकान्तिभ्रमडरमनिशं भावये आडुलेयम् ॥ २ ॥

शं शं शं शब्दरूपं शशिधरममलं शङ्करं सांभमूर्तिं
शिं शिं शिं शिष्टवन्दं शिभरिनिलयनं शिक्षितानेकलोकम् ।
शुं शुं शुं शुभलासं शुभकरमतिसन्देशसन्दीपनाशं
शौं शौं शौं शौकिलताङ्गं सितभसितगणैर्भावये आडुलेयम् ॥ ३ ॥

रं रं रं रभ्यदेहं रजतगिरिगृहं रक्तपद्माङ्घ्रियुग्मं
रिं रिं रिं रिक्तशोकप्रकृतिपरमजंघालमानीलनेत्रम् ।
रुं रुं रुं रुक्षकायप्रतिभटलननं रक्तकौशेयवस्त्रं
रौं रौं रौं रौरवादिद्रुतडरकुडरं भावये आडुलेयम् ॥ ४ ॥

डं डं डं डंसयोगिप्रवरसुष्पकरं डस्तलक्ष्मीसमेतं
डिं डिं डिं डीनमानं डितसुभवरदं डिसयापेतकीलम् ।
डुं डुं डुं डुङ्कृतिध्वंसितरजनिचरकौर्यकौटिल्यमूर्तिं
डैं डैं डैं डैमकुंभायतकरसज्जं भावये आडुलेयम् ॥ ५ ॥

एां एां एां नन्दिदेशप्रवरभुजगनिर्विघ्नकर्मप्रपञ्चं
एिं एिं एिं नीलकण्ठप्रियसुतमजितं निर्मलाङ्गं निरीडम् ।
एुं एुं एुं एुत्तनाभोत्तरनिभृतनिरालंबकैवल्यमूर्तिं
एौं एौं एौं नामरूपात्मकजगदभिलं भावये आडुलेयम् ॥ ६ ॥

भं भं भं भागधेयं भगवदनुचरप्राञ्जलिस्तोत्रपूरं
भिं भिं भिं भीमनादान्तकमदनडरं भीषितारातिवर्गम् ।
भुं भुं भुं भूतिभूषार्थितममितसमस्तार्थशास्त्रान्तरङ्गं
भौं भौं भौं भौममुष्यं अडगाणनपटुं भावये आडुलेयम् ॥ ७ ॥

वं वं वं वाङ्मनीशं वलरिपुनिलयस्तोत्रसम्पत्समूहं
विं विं विं वीरबाहुप्रभृतिसज्जयं विघ्नराजनुजतम् ।
वुं वुं वुं भूतनाथं भुवननिलयनं भूरिकल्याणशीलं
वौं वौं वौं भाविताश्रितिभयमनिशं भावये आडुलेयम् ॥ ८ ॥

शिवस्तोत्रम्

८. चिदंबरकम्

ब्रह्ममुष्णामरवन्दितविङ्गं जन्मजरामरएान्तकविङ्गम् ।

कर्मनिवारणकौशललिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ १ ॥
 कल्पकमूलप्रतिष्ठितलिङ्गं दर्पकनाशयुधिष्ठिरलिङ्गम् ।
 कुण्डुतिप्रकरान्तकलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ २ ॥
 स्कन्दगणेश्वरकल्पितलिङ्गं किन्नरथारणगायकलिङ्गम् ।
 पन्नगभूषणपावनलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ ३ ॥
 सांभसदाशिवशङ्करलिङ्गं काम्यवरप्रदकोमललिङ्गम् ।
 साम्यविडीनसुमानसलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ ४ ॥
 कलिमलकाननपावकलिङ्गं सलिलतरंगविभूषणलिङ्गम् ।
 पलितपतंगप्रदीपकलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ ५ ॥
 अष्टतनुप्रतिभासुरलिङ्गं विष्टपनाथविकस्वरलिङ्गम् ।
 शिष्टजनावनशीलितलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ ६ ॥
 अन्तकमर्दनभन्धुरलिङ्गं कृन्तितकामकलेवरलिङ्गम् ।
 जन्तुदृष्टिस्थितशुवकलिङ्गं तन्मृदु पातु शिदंभरलिङ्गम् ॥ ७ ॥
 पुष्टधियस्सु शिदंभरलिङ्गं दृष्टमिदं मनसानुपठन्ति ।
 अष्टकमेतदवात्मनसीयं अष्टतनुं प्रति यान्ति नरास्ते ॥ ८ ॥

संकीर्णानि

८. जातिनिर्णयम्

मनुष्याणां मनुष्यत्वं जातिर्गोत्रं गवां यथा ।
 न ब्राह्मणादिरस्यैवं छा तत्त्वं वेत्ति कोऽपि न ॥

१०. धर्मः

धर्मं येव परं दैवं धर्मं येव मलाधनम् ।
 धर्मस्सर्वत्र विजयी भवतु श्रेयसे नृणाम् ॥

११. आश्रमम्

आश्रमेऽस्मिन् गुरुः कश्चिद्भिक्षुः मुनिरुदारधीः ।
 समदृष्टिः शान्तगंभीराशयो विजितेन्द्रियः ॥ १ ॥

परोपकारी स्याद्दीनधयालुः सत्यवाङ्मटुः ।
सदाचाररतः शीघ्रकर्तव्यकृदतन्द्रितः ॥ २ ॥

अधिष्ठायास्य नेतृत्वं कुर्यात् काञ्चित् सत्त्वां शुभाम् ।
अस्यामायान्ति ये ते स्युः सर्वे सोदरभुक्तयः ॥ ३ ॥

यद्भद्रैव तद्भव्य स्त्रीणां पुंसां पृथक् पृथक् ।
विद्यालया दिशि दिशि क्षिन्तामाश्रमाः सत्त्वाः ॥ ४ ॥

अकैकस्यामासु नेता यैकैकः स्याद्विद्यक्षाणः
सर्वाभिरनुबन्धोऽद्वैताश्रमस्याभिरन्वडम् ॥ ५ ॥

१२. मुनियर्थापञ्चकम्

ध्यादि वादोपरतं मलान्तं प्रशान्तगंभीरनिजस्वभावम् ।
शोषायले श्रीरमणं समीक्ष्य प्रोवाच नारायणसंयमीन्द्रः ॥

भुजः किमुपधानतां किमु न कुंभिनी मञ्चतां
प्रजेत् वृञ्जिनडारिणी स्वपदपातिनी मेदिनी ।
मुनेरपरसम्पदा किमिड मुक्तरागस्य त-
त्वमस्यधिगमादयं सकलभोग्यमत्यश्रुते ॥ १ ॥

मुनिः प्रवदतां वरः क्वचन वाग्यमी पण्डितो
विमूढ एव पर्यटन् क्वचन संस्थितोऽप्युत्थितः ।
शरीरमधिगम्य यञ्चलमनेलसा षण्डितं
भजत्यनिशमात्मनः पदमपाण्डुबोधं परम् ॥ २ ॥

अथायितमविशया नियतिदत्तमन्नं मुनि-
स्तनोः स्थितय इत्यदन् पथि शयानकोऽव्याकुलः ।
सदात्मदृगनश्वरं स्वपरमात्मनोरैक्यतः
स्फुरन् निरुपमं पदं निजमुपैति सञ्चित् सुभम् ॥ ३ ॥

असत्सदिति वादतो बहिरश्चिन्त्यमग्राड्यम-
ण्वभर्वममलं परं स्तिमितनिम्नमत्युन्नतम् ।
पराङ्मुष्य एतस्ततः परिसमेति तुर्यं पदं
मुनिससदसतोरद्वयादुपरिगन्तुमभ्युद्यतः ॥ ४ ॥

स्ववेश्मनि वने तथा पुलिनभूमिषु प्रान्तरे
 क्व वा वसतु योगिनो वसति मानसं ब्रह्मणि ।
 छंदं मरुमरीचिकासदृशमात्म, दृष्ट्याभिलं
 निरीक्ष्य रमते मुनिर्निरुपमे परब्रह्मणि ॥ ५ ॥

दार्शनिकक्रियाः

१३. दर्शनमाला

१. अध्यारोपदर्शनम्

आसीदग्रेऽसदेवेदं त्बुवनं स्वप्नवत्पुनः ।
 ससर्ज सर्वं सङ्कल्पमात्रेण परमेश्वरः ॥ १ ॥

वासनाभयमेवादावासीद्विदमथ प्रभुः ।
 असृजन्मायया स्वस्य मायावीवाभिलं जगत् ॥ २ ॥

प्रागुत्पत्तेरिदं स्वस्मिन् विलीनमथ वै स्वतः ।
 बीजादङ्कुरवत्स्वस्य शक्तिरेवासृजत्स्वयम् ॥ ३ ॥

शक्तिस्तु द्विविधा ज्ञेया तैजसी तामसीति च ।
 सडवासोऽनयोर्नास्ति तेजस्तिमिरयोरिव ॥ ४ ॥

मनोमात्रमिदं चित्रमिवाग्रे सर्वमीदृशम् ।
 प्रापयामास वैश्वान्तं भगवांश्चित्रकारवत् ॥ ५ ॥

आसीत् प्रकृतिरेवेदं यथाऽदौ योगवैभवः ।
 व्यतनोदथ योगीव सिद्धिजालं जगत्पतिः ॥ ६ ॥

यदाऽऽत्मविधासङ्घोयस्तदाऽविधा भयङ्कुरम् ।
 नामरूपात्मनाऽत्यर्थं विभातीड पिशाचवत् ॥ ७ ॥

भयङ्कुरमिदं शून्यं वेतालनगरं यथा ।
 तथैव विश्वमभिलं व्यकरोदद्भुतं विभुः ॥ ८ ॥

अर्काद्यथाङ्गमं विश्वं तथा नैवेदमात्मनः ।
 सुप्तेरिव प्रादुरासीद्युगपत्स्वस्य वीक्षया ॥ ९ ॥

धानादिव पटो यस्मात् प्रादुरासीद्विदं जगत् ।
 स ब्रह्मा स शिवो विष्णुः स परः सर्वं येव सः ॥ १० ॥

२. अपवाददर्शनम्

यैतन्यादागतं स्थूलसूक्ष्मात्मकमिदं जगत् ।
अस्ति येत्सद्भ्रमं सर्वं नास्ति येदस्ति चिद्धनम् ॥ १ ॥

अन्यत्र कारणात्कार्यमसदेतदतोऽभिलम् ।
असतः कथमुत्पत्तिरनुत्पन्नस्य को लयः ॥ २ ॥

यस्योत्पत्तिर्वयो नास्ति तत्परं ब्रह्म नेतरत् ।
उत्पत्तिश्च लयोऽस्तीति ब्रह्मत्यात्मनि मायया ॥ ३ ॥

कारणाव्यतिरिक्तत्वात् कार्यस्य कथमस्तिता ।
भवत्यतः कारणास्य कथमस्ति य नास्तिता ॥ ४ ॥

कार्यत्वाद्दसतोऽस्यास्ति कारणं न ल्यतो जगत् ।
ब्रह्मैव तर्हि सदसदिति मुख्यति मन्द्धीः ॥ ५ ॥

ऐकश्यैवास्ति सत्ता येदन्यस्यासौ क्व विद्यते ।
सत्यस्यात्माश्रयो यद्यप्यसति स्यादसंभवः ॥ ६ ॥

विभज्यावयवं सर्वमेकैकं तत्र दृश्यते ।
शिन्नात्रमभिलं नान्यदिति मायाविदूरगम् ॥ ७ ॥

यिद्येव नान्यदाभाति चितः परमतो न हि ।
यस्य नाभाति तदसद्यदसत्तत्र भाति य ॥ ८ ॥

आनन्दे अस्ति भाति नान्यः कश्चिदतोऽभिलम् ।
आनन्दधनमन्यत्र विनाऽऽनन्देन विद्यते ॥ ९ ॥

सर्वं हि सञ्चिदानन्दं नेह नानाऽस्ति किञ्चन ।
यः पश्यतीह नानेव मृत्योर्मृत्युं स गच्छति ॥ १० ॥

३. असत्यदर्शनम्

मनोमयमिदं सर्वं न मनः क्वापि विद्यते ।
अतो व्योम्नीव नीलादि दृश्यते जगदात्मनि ॥ १ ॥

मनसोऽनन्यया सर्वं क्लयतेऽविद्यया जगत् ।
विद्ययाऽसौ लयं याति तदालेभ्यमिवाभिलम् ॥ २ ॥

विजृम्भते यत्तमसो भीरोरिह पिशाचयवत् ।
तद्विदं जाग्रति स्वप्नलोडवद् दृश्यते बुधैः ॥ ३ ॥

सङ्कल्पकल्पितं दृश्यं सङ्कल्पो यत्र विद्यते ।
दृश्यं तत्र य नान्यत्र कुत्रचिद्रज्जुसर्पवत् ॥ ४ ॥
सङ्कल्पमनसो कश्चिन्न हि भेदोऽस्ति यन्मनः ।
तदविधातमः प्रप्यमिन्द्रजालमिवाद्भुतम् ॥ ५ ॥
मरीचिकावत् प्राज्ञस्य जगदात्मनि भासते ।
बालस्य सत्यमिति य प्रतिबिम्बमिव भ्रमात् ॥ ६ ॥
आत्मा न क्षीरवधाति रुपान्तरमतोऽपिलम् ।
विवर्तमिन्द्रजालेन विद्यते निर्मितं यथा ॥ ७ ॥
मायैव जगतामादिकारणं निर्मितं तथा ।
सर्वं हि मायिनो नान्यदसत्यं सिद्धिजालवत् ॥ ८ ॥
विभाति विश्वं वृद्धस्य विद्यद्वनमिवात्मनि ।
असत्यं पुत्रिकारुपं बालस्येव विपर्ययः ॥ ९ ॥
अेकं सत्यं न द्वितीयं त्र्यसत्यं भाति सत्यवत् ।
शिवैव शिवलिंगं न द्वितीयं शिल्पिना कृतम् ॥ १० ॥
४. मायादर्शनम्
न विद्यते या सा माया विधाऽविधा पराऽपरा ।
तमः प्रधानं प्रकृतिर्बहुधा सैव भासते ॥ १ ॥
प्रागुत्पत्तेर्यथाऽभावो मूढेव ब्रह्मणः पृथक् ।
न विद्यते ब्रह्म हि या सा मायाऽमेयवैभवा ॥ २ ॥
अनात्मा न सदात्मा सदिति विद्योतते यथा ।
सा विद्येयं यथा रज्जुसर्पतत्त्वावधारणम् ॥ ३ ॥
आत्मा न सदनात्मा सदिति विद्योतते यथा ।
सैवाविधा यथा रज्जुसर्पयोरेयथार्थदृक् ॥ ४ ॥
छन्द्रेयाणि मनोबुद्धी पञ्चप्राणादयो यथा ।
विसृज्यन्ते सैव परा सूक्ष्मांगानि सिदात्मनः ॥ ५ ॥
अंगान्येतान्ववष्टव्य सुभी दुःभीव मुड्यति ।
सिदात्मा मायया स्वस्य तत्त्वतोऽस्ति न किञ्चन ॥ ६ ॥
छन्द्रेयाणां हि विषयः प्रपञ्चोऽयं विसृज्यते ।

यथा सैवाऽपराऽध्यात्मस्थूलसङ्कल्पनामयी ॥ ७ ॥

शुक्तिकायां यथाऽज्ञानं रजतस्य यदात्मनि ।

कल्पितस्य निदानं तत्तम इत्यवगम्यते ॥ ८ ॥

धीयतेऽस्मिन् प्रकर्षेण बीजे वृक्ष इवाभिलम् ।

अतः प्राधान्यतो वाऽस्य प्रधानमिति कथ्यते ॥ ९ ॥

करोतीति प्रकर्षेण प्रकृत्यैव गुणान् पृथक् ।

निगद्यतेऽसौ प्रकृतिरिति उ त्रिगुणात्मिका ॥ १० ॥

प. भानदर्शनम्

अन्तर्बहिर्विदासीनं सदा भ्रमस्यञ्चलम् ।

भानं द्विषैव सामान्यं विशेष इति भिद्यते ॥ १ ॥

स्थूलं सूक्ष्मं कारणं य तुर्यं येति यतुर्विधम् ।

भानाश्रयं हि तन्नाम भानस्याप्युपययते ॥ २ ॥

दृश्यतामिह कायोऽहं घटोऽयमिति दृश्यते ।

स्थूलमाश्रित्य यद्भानं स्थूलं तदिति मन्यते ॥ ३ ॥

अत्र कायो घट इति भानं यत्तद्विशिष्यते ।

तथाऽहमयमिति यत् सामान्यमिति य स्मृतम् ॥ ४ ॥

छन्द्रेयाणि मनोबुद्धी विषयाः पञ्चवायवः ।

भास्यन्ते येन तत्सूक्ष्मस्य सूक्ष्माश्रयत्वतः ॥ ५ ॥

अज्ञोऽहमिति यद्भानं तत्कारणमुदाहृतम् ।

अत्राहमिति सामान्यं विशेषोऽज्ञ इति स्फुरत् ॥ ६ ॥

अहं ब्रह्मेति यद्भानं तत्तुर्यमिति शंस्यते ।

सामान्यमहमित्यंशो ब्रह्मेत्यत्र विशिष्यते ॥ ७ ॥

यत्र भानं तत्र भास्यं भानं यत्र न तत्र न ।

भास्यमित्यन्वयेनापि व्यतिरेकेण बोध्यते ॥ ८ ॥

यथा दृग्दृशमात्मानं स्वयमात्मा न पश्यति ।

अतो न भास्यते ह्यात्मा यं पश्यति स भास्यते ॥ ९ ॥

यद्भास्यते तदध्यस्तमनध्यस्तं न भास्यते ।

यदध्यस्तं तदसदध्यनध्यस्तं सदेव तत् ॥ १० ॥

६. कर्मदर्शनम्

आत्मैव मायया कर्म करोति बहुरुपधृक् ।

असंगः स्वप्रकाशोऽपि निद्रायामिव तैजसः ॥ १ ॥

मन्ये वदामि गृह्णामि शृणोमीत्यादि रुपतः ।

छियते कर्म परमात्मना चित्तेन्द्रियात्मना ॥ २ ॥

आत्मैव कर्मणः पूर्वमन्यत् किञ्चित्त्र विधते ।

ततः स्वेनैव कर्माणि छियन्ते निजमायया ॥ ३ ॥

शक्तिरस्त्यात्मनः कायिद्दुर्घटा न पृथक् स्वतः ।

तथैवारोप्यते कर्म निष्किलं निष्कियात्मनि ॥ ४ ॥

सर्वदाऽसंग एवात्माऽज्ञतया कर्म संगिवत् ।

करोति न करोमीति न ज्ञः कर्मसु सज्जते ॥ ५ ॥

ज्वलति ज्वलनो वायुर्वाति वर्षति वारिदः ।

धरात्मा सन् धरति भल्वेको वलति वालिनी ॥ ६ ॥

उर्ध्वं प्राणो ल्यधोऽपानः भल्वेको याति निष्कियः ।

नाऽनन्तराले धमति कन्दति स्पन्दति स्थितः ॥ ७ ॥

अस्ति जन्मर्द्धिपरिणत्यापक्षयविनाशनम् ।

षड्भावमिह यो याति स नान्योऽविडियात्मनः ॥ ८ ॥

स्वयं छियन्ते कर्माणि करणैरिन्द्रियैरपि ।

अहं त्वसंगः कूटस्थ षति जानाति कोविदः ॥ ९ ॥

दृश्यत्वाद् भास्यमहमप्यतोऽहं शुक्तिरंगवत् ।

अध्यस्तमेक एवाद्य श्रोऽपि सर्वोपरि स्थितः ॥ १० ॥

७. ज्ञानदर्शनम्

ज्ञानमेकं हि निरुपाधिकं सोपाधिकं च तत् ।

अहङ्कारादिहीनं यज्ज्ञानं तन्निरुपाधिकम् ॥ १ ॥

अहन्तयान्तर्बहिरस्ति यदेवमिदन्तया ।

भानवृत्त्याऽन्वितं यत्तु ज्ञानं सोपाधिकं मतम् ॥ २ ॥

अनात्मनामहङ्कारादीनां येनानुभूयते ।

साक्षी तदात्मज्ञानं स्याद्येनैवामृतमश्नुते ॥ ३ ॥
 अलङ्कारादि कार्यं यदनात्मकमसंभ्यकम् ।
 येनावगम्यतेऽनात्मज्ञानं तदवधार्यते ॥ ४ ॥
 यथावद्भस्तुविज्ञानं रज्जुतत्त्वावबोधवत् ।
 यत्तद्यथार्थविज्ञानमयथार्थमतोऽन्यथा ॥ ५ ॥
 यत्सान्निध्यादेव सर्वं भासते स्वयमेव तत् ।
 प्रत्यक्षज्ञानमिति यापरोक्षमिति लक्ष्यते ॥ ६ ॥
 यथानुऽसाधकं साध्यं भीयते ज्ञानरूपया ।
 वृत्त्या साऽनुमितिः साऽल्यसंस्कारजन्यया ॥ ७ ॥
 गत्वा समीपं मेयस्य भीयते श्रुतलक्षणः ।
 यथा संवित् सोपमितिर्मृगोऽयमिति रूपया ॥ ८ ॥
 अलं ममेति ज्ञानं यद्विदं तदिति यच्च तत् ।
 श्रुतज्ञानं तदपरमिन्द्रियज्ञानमिष्यते ॥ ९ ॥
 ओं तत् सदिति निर्दिष्टं ब्रह्मात्मैक्यमुपागतम् ।
 कल्पनादिविहीनं यत्तत् परज्ञानमीर्यते ॥ १० ॥
 ८. भक्तिदर्शनम्
 भक्तिरात्मानुसन्धानमात्माऽऽनन्दधनो यतः ।
 आत्मानमनुसन्धत्ते सदैवात्मविदात्मना ॥ १ ॥
 अनुसन्धीयते ब्रह्म ब्रह्मानन्दधनं यतः ।
 सदा ब्रह्मानुसन्धानं भक्तिरित्यवगम्यते ॥ २ ॥
 आनन्दमेव ध्यायन्ति सर्वे दुःखं न कश्चन ।
 यदानन्दपरं ध्यानं भक्तिरित्युपदिश्यते ॥ ३ ॥
 आत्मैव ब्रह्म भजति नान्यमात्मानमात्मवित् ।
 भजतीति यदात्मानं भक्तिरित्यभिधीयते ॥ ४ ॥
 आनन्द आत्मा ब्रह्मेति नामैतस्यैव तन्यते ।
 एति निश्चितधीर्यस्य स भक्त एति विश्रुतः ॥ ५ ॥
 आनन्दोऽलमलं ब्रह्मात्माऽलमस्मीति रूपतः ।
 भावना सततं यस्य स भक्त एति विश्रुतः ॥ ६ ॥

भार्या भजति भर्तारं भर्ता भार्या न डेवलम् ।
स्वानन्दमेव भजति सर्वोऽपि विषयस्थितम् ॥ ७ ॥

अेवं पश्यति कुत्रापि विद्वानात्मसुभं विना ।
न डिण्थिदपरं तस्य भक्तिरेव गरीयसी ॥ ८ ॥

लोकस्य पितरि स्वस्य गुरौ पितरि मातरि ।
सत्यस्य स्थापितरि य तत्पथेनैव यातरि ॥ ९ ॥

नियन्तरि निषिद्धस्य सर्वेषां छितकर्तरि ।
योऽनुरागो भक्तिरत्र सा परा परमात्मनि ॥ १० ॥

९. योगदर्शनम्

सततं योजयति यद्युनक्ति य विद्यात्मनि ।
मनोनिरोधरूपोऽयं स योग इति शंसितः ॥ १ ॥

न द्रष्टा दर्शनं दृश्यं विद्यते यत्र तत्र हृत् ।
योजयेद्वासना यावद्योगोऽयमिति योगवित् ॥ २ ॥

नामरूपमिदं सर्वं ब्रह्मैवेति विलीयते ।
यद्ब्रह्मणि मनो नित्यं स योग इति निश्चितः ॥ ३ ॥

चित्तस्य तैलधारावद्भ्रूत्याऽऽविच्छिन्नयाऽऽत्मनि ।
निरन्तरं रम्यते यत् स योगो योगिभिः स्मृतः ॥ ४ ॥

यतो यतो मनो याति सदाऽऽत्मनि ततस्ततः ।
नियम्य योजयेदतद्योगोऽयं युज्यतामिह ॥ ५ ॥

सर्वानर्थकरः पुंसां सङ्कल्पः कल्पितैः सः ।
उन्मूल्य वासनाजालैर्येनात्मनि निरुध्यते ॥ ६ ॥

दृश्यस्य न दृशोऽस्ति त्वमतो दृश्यं दृगात्मकम् ।
इति युञ्जत दृग्रूपे यः स योगविदां वरः ॥ ७ ॥

यदा पिबन् मनोभृंगः स्वानन्दमधुमाधुरीम् ।
न स्पन्दति वशीकृत्य योजितो योगवायुना ॥ ८ ॥

ध्यानमन्तर्भ्रुवोर्दृष्टिर्जिह्वात्रं लंबिकोर्ध्वतः ।
यदा स्यात् प्येयरीमुद्रा निद्रालस्यादिनाशिनी ॥ ९ ॥

ज्ञानं कर्मेति लोकेऽस्मिन् द्विधा योगः समासतः ।
 अनयोर्योगविस्तारः सर्वः परिसमाप्यते ॥ १० ॥
 १०. निर्वाणार्थानम्
 निर्वाणं द्विविधं शुद्धमशुद्धं येति तत्र यत् ।
 शुद्धं निर्वासनं तद्द्रष्टुं वासनान्वितम् ॥ १ ॥
 अतिशुद्धं शुद्धमिति शुद्धं यं द्विविधं तथा ।
 अशुद्धशुद्धं याशुद्धमशुद्धाशुद्धमुच्यते ॥ २ ॥
 अतिशुद्धं त्रिधा पश्चाद्दरे यैकं वरीयसि ।
 ऐकमेकं वरिष्ठेऽथ शुद्धं ब्रह्मविदि स्थितम् ॥ ३ ॥
 अशुद्धशुद्धं विरजस्तमोऽन्यत् सरजस्तमः ।
 मुमुक्षौ प्रथमं विधात् द्वितीयं सिद्धिकाभिषु ॥ ४ ॥
 दग्ध्वा ज्ञानाग्निना सर्वमुद्दिश्य जगतां छितम् ।
 करोति विधिवत् कर्म ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ ५ ॥
 सन्त्यस्य सर्वकर्माणि सततं ब्रह्मनिष्ठया ।
 यश्चरत्यवनौ देवयानौ ब्रह्मविद्भरः ॥ ६ ॥
 अन्येन वेदितो वेत्ति न वेत्ति स्वयमेव यः ।
 स वरीयान् सदा ब्रह्मनिर्वाणमयमश्नुते ॥ ७ ॥
 स्वयं न वेत्ति किञ्चिन्न वेदितोऽपि तथैव यः ।
 स वरिष्ठः सदा वृत्तिशून्योऽयं ब्रह्म केवलम् ॥ ८ ॥
 उयोपादेयता न ह्यस्यात्मा या स्वप्रकाशकः ।
 एति मत्वा निवर्त्तत वृत्तिर्नावर्तते पुनः ॥ ९ ॥
 ऐकमेवाद्वितीयं ब्रह्मास्ति नान्यत्र संशयः ।
 एति विद्वान् निवर्त्तत द्वैतान्नावर्तते पुनः ॥ १० ॥
 ओं तत् सत्

१४. ब्रह्मविद्या पञ्चकम्

नित्यानित्यविवेकतो हि नितरां निर्वेदमापद्य सद्-
 विद्वानत्र शमादिषट्कलसितः स्थान्मुक्तिकामो भुवि ।

પશ્ચાદ્બ્રહ્મવિદુત્તમં પ્રણતિસેવાઘૈઃ પ્રસન્નં ગુરું
પૃથ્થેત્ કોડહમિદં કુતો જગદિતિ સ્વામિન્! વદ ત્વં પ્રભો! ॥ ૧ ॥

ત્વં હિ બ્રહ્મ ન ચેન્દ્રિયાણિ ન મનો બુદ્ધિર્ન ચિત્તં વપુઃ
પ્રાણાહકૃતયોડન્યદપ્યસદવિદ્યાકલ્પિતં સ્વાત્મનિ ।
સર્વં દૃશ્યતયા જડં જગદિદં ત્વત્તઃ પરં નાન્યતો
જાતં ન સ્વત એવ ભાતિ મૃગતૃષ્ણાભં દરીદૃશ્યતામ્ ॥ ૨ ॥

વ્યમં યેન ચરાચરં ઘટશરાવાદીવ મૃત્સત્તયા
યસ્યાન્તઃસ્ફુરિતં યદાત્મકમિદં જાતં યતો વર્તતે ।
યસ્મિન્ યત્ પ્રલયેડપિ સદ્ધનમજં સર્વં યદન્વેતિ તત્
સત્યં વિધ્યમૃતાય નિર્મલથિયો યસ્મૈ નમસ્કુર્વતે ॥ ૩ ॥

સૃષ્ટ્વેદં પ્રકૃતેસ્નુપ્રવિશતી યેયં યયા ધાર્યતે
પ્રાણીતિ પ્રવિવિક્તભુગ્બહિરહં પ્રાણસ્સુષુમૌ યતઃ ।
યસ્યામાત્મકલા સ્ફુરત્યહમિતિ પ્રત્યન્તરડ્ગં જનૈ-
ર્યસ્યૈ સ્વસ્તિ સમર્થ્યતે પ્રતિપદા પૂર્ણા શૃણુ ત્વં હિ સા ॥ ૪ ॥

પ્રજ્ઞાનં ત્વહમસ્મિ તત્ત્વમસિ તદ્ બ્રહ્માયમાત્મેતિ સં-
ગાયન્ વિપ્રચર પ્રશાન્તમનસા ત્વં બ્રહ્મબોધોદયાત્ ।
પ્રારબ્ધં ક્વનુ સઞ્ચિતં તવ કિમાગામિ ક્વ કર્માપ્યસત્
ત્વયધ્યસ્તમતોડખિલં ત્વમસિ સચ્ચિન્માત્રમેકં વિભુઃ ॥ ૫ ॥

૧૫. નિર્વૃત્તિપગ્ચકમ્

કો નામ દેશઃ કા જાતિઃ પ્રવૃત્તિઃ કા કિયદ્રયઃ ।
ઇત્યાદિ વાદોપરતિર્યસ્ય તસ્યૈવ નિર્વૃત્તિઃ ॥ ૧ ॥

આગચ્છ ગચ્છ મા ગચ્છ પ્રવિશ ક્વ નુ ગચ્છસિ ।
ઇત્યાદિ વાદોપરતિર્યસ્ય તસ્યૈવ નિર્વૃત્તિઃ ॥ ૨ ॥

ક્વ યાસ્યાસિ કદાડડયાતઃ કુત આયાસિ કોડસિ વૈ ।
ઇત્યાદિ વાદોપરતિર્યસ્ય તસ્યૈવ નિર્વૃત્તિઃ ॥ ૩ ॥

અહં ત્વં સોયડમન્તાર્હિ બહિરસ્તિ ન વાસ્તિ વા ।
ઇત્યાદિ વાદોપરતિર્યસ્ય તસ્યૈવ નિર્વૃત્તિઃ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાતાજ્ઞાતસમઃ સ્વાન્યભેદશૂન્યઃ કુતો ભિદા ।

ध्यादि वादोपरतिर्यस्य तस्यैव निर्वृतिः ॥ ५ ॥

१६. श्लोकत्रयी

अस्ति धर्मात्यनुमितिः कथं भवति वागपि ।

असन्निकृष्टत्वादस्मिन् प्रत्यक्षमनुमानवत् ॥ १ ॥

न विद्यतेऽस्ति धर्माति प्रत्यक्षमनुमानवत् ।

मानाभावादसौ नेति बोधो भवति शिष्यते ॥ २ ॥

असन्निकृष्टत्वादस्य प्रत्यक्षं धर्मधर्मिणोः ।

असृष्टसाध्यस्यास्य धर्मिण्यनुमितिः कुतः? ॥ ३ ॥

१७. लोममन्त्रम्

ॐ

अग्ने तव यत्तेजस्तद्ब्रह्म

अतस्त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि

त्वदीया धन्द्रियाणि मनो बुद्धिरिति समजिह्वाः

त्वयि विषया इति समिधो जुहोमि

अहमित्याज्यं जुहोमि

त्वं नः प्रसीद प्रसीद

श्रेयश्च प्रेयश्च प्रयच्छ स्वाहा

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः

१८. वेदान्तसूत्रम्

अथ यदात्मनो जिज्ञासुस्तद्विदं ब्रह्मैवाहम् ॥ १ ॥

किं तस्य लक्षणमस्य च कति गणनयेति ॥ २ ॥

तज्जयोतिः ॥ ३ ॥

तेनेदं प्रज्वलितम् ॥ ४ ॥

तद्विदं सदसदिति ॥ ५ ॥

भूयो सतः सदसदिति ॥ ६ ॥
 सख्यब्दाद्योऽसदभावश्चेति ॥ ७ ॥
 पूर्वं सदितिमनुसृत्य चक्षुराद्यश्चैकं येति ॥ ८ ॥
 ज्ञातुज्ञानयोरन्योन्यविषयविषयित्वान्भिद्युनत्वमिति ॥ ९ ॥
 अयं ज्ञानज्ञेयविभागे ॥ १० ॥
 अेकैकं रुद्रत्वमासीदिति ॥ ११ ॥
 ब्रह्मैवाहं तद्विदं ब्रह्मैवाहमस्मि ॥ १२ ॥
 अतीतागाभिनोरसत्त्वं यतः यदेतदन्यिच्छत ॥ १३ ॥
 परिणामं ततः ॥ १४ ॥
 सदसतोऽन्योन्यकार्यकारणत्वात् ॥ १५ ॥
 अहं ममेति विज्ञातः ॥ १६ ॥
 भक्तो नान्यस्तद्धत् तस्मात् ॥ १७ ॥
 दृग्दृश्ययोः समानकालीनत्वात् ॥ १८ ॥
 सुभूयैकत्वात् ॥ १९ ॥
 व्यापकतया द्विशामस्तित्वात् ॥ २० ॥
 अणुमहदवयवतारतम्यस्याभावात् ॥ २१ ॥
 असतोऽव्यापकत्वात् ॥ २२ ॥
 आत्मान्यत् किञ्चिन्नास्ति ॥ २३ ॥
 तस्मात् तस्य सत्त्वाच्च ॥ २४ ॥

१९. यदृग्मि स्वाभिनः मडासमाधिमनुबध्य

कृतौ समाधि श्लोकौ

सर्वज्ञः ऋषिरुल्कान्तः सदुरुः शुक्वर्त्मना ।
 आभाति परमव्योम्नि परिपूर्णाकलानिधिः ॥ १ ॥

लीलया कालमधिकं नीत्वाऽन्ते स मडाप्रभुः ।

निस्स्वं वपुः समुत्सृज्य स्वं ब्रह्म वपुरास्थितः ॥ २ ॥

Encoded by Shankara and P. S. Ramachandran

Proofread by PSA Easwaran

——
shrInArAyaNaguruvirachitAH saMskRitakriyAH
pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

